

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIII
Número 1.079
14 abril 2017

1'70 euros

la veu

de Benicarló

UNA PISCINA MUNICIPAL AMB MOLTS D'INTERROGANTS FUTURS

L'ajuntament de Benicarló
traurà a licitació
la concessió de la Piscina Municipal
en un termini "d'uns dos mesos".

LA PROPERA SETMANA NO SORTIM! TORNEM EL DIVENDRES 28!

1079

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

UNA PISCINA QUE VOL SER MUNICIPAL I QUE VA PERDENT AIGUA DES DE FA ANYS

Obviament, el perdre aigua, vol ser, només, un eufemisme per a ficar damunt la taula la pèssima gestió que s'ha fet d'aquesta instal·lació municipal(?), que, aviat, segons diu el regidor d'esports, sortirà altra volta a licitació. I ací és on radica el quid de la qüestió, ateses les implicacions i incerteses que comporta aquesta nova decisió.

I és que la magnitud de la tragèdia només es pot calibrar si mirem de manera conjunta la perspectiva que ens pot donar el veure com s'han desenvolupat les coses fins ara des de la seua inauguració, amb el futur que sembla ens llegirà l'ajuntament amb la nova licitació que tenim en portes. Sobretot, si considerem que les dos concessionàries privades a les quals l'ajuntament va atorgar la gestió han estat un autèntic nyap. La primera va acabar als tribunals per incompliment de contracte, i la segona, poca, o cap millora ha deixat (només cal veure com tenim la instal·lació en estos moments). I per si això no fos poc, li hem d'afegir, a més, que de la primera concessió l'ajuntament no va cobrar ni un euro de cànon (fem instal·lacions municipals perquè se n'aprofiten les empreses privades amb diners públics?) i, de la segona, dels 13.000 anuals estipulats que havia de pagar, segons sembla, tampoc. Així és com es controla que aquells als que nosaltres els atorguem una instal·lació pública

acomplisquen els contractes municipals? Així és com es gestionen els fons municipals? I la responsabilitat d'anar perdent diners públics de qui és? Com sempre, sembla que de ningú. Tot plegat, difícil d'entendre. O no?

Podria resultar altra obvietat, a la millor per a l'ajuntament, per a la ciutadania molt ens temem que no, que es diga que és així com ho marca la llei (ens referim al fet de traure altra volta la licitació), sinó fos perquè açò que ens ha passat a nosaltres no és nou i en aquells municipis on han tingut este problema, senzillament, han canviat radicalment la seua gestió. Tan senzill com que els ajuntaments han recuperat la concessió, passant-la a un tipus de gestió completament pública, que ben portada (la ineficàcia de la gestió política no és una excusa), resulta molt més barata, o una mena de gestió mixta, public-privada, o fins i tot, cedint la concessió a un club esportiu perquè ho gestione directament. En tots tres casos s'ha demostrat que la cosa funciona 100% millor. Exemples en tenim uns quants, Calp, Benissa o Teulada a Alacant, o la de Trafalgar o la Piscis-Mislata de València, o sense anar més lluny, la olímpica de Castelló, de gestió completament municipal (esta última, de 50 metres, com hem dit, olímpica ni més ni menys, hauria de fer enrogir de vergonya als nostres polítics al comparar els preus que tenen establerts amb els nostres). I això que no hem buscat massa. Tot un contrasentit el que fem ací... a no ser que hi haja d'altres interessos.

En fi, així és com ens valorem a nosaltres mateixos? Certament, entre la classe política anterior, del PP, que ens va deixar aquest desastre, i la d'ara, Psoe-Compromís, que han continuat pel mateix camí i que no han tingut la valentia de canviar absolutament res, estem on estem i arribarem no sé sap on. Una llàstima!

Ah, i esperem que la licitació no resulte fallida (la inversió que tocarà fer per deixar mitjanament decent la instal·lació segurament no serà poca cosa). I si no se la queda ningú...? Aleshores si que hem begut oli! La regalaran?

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

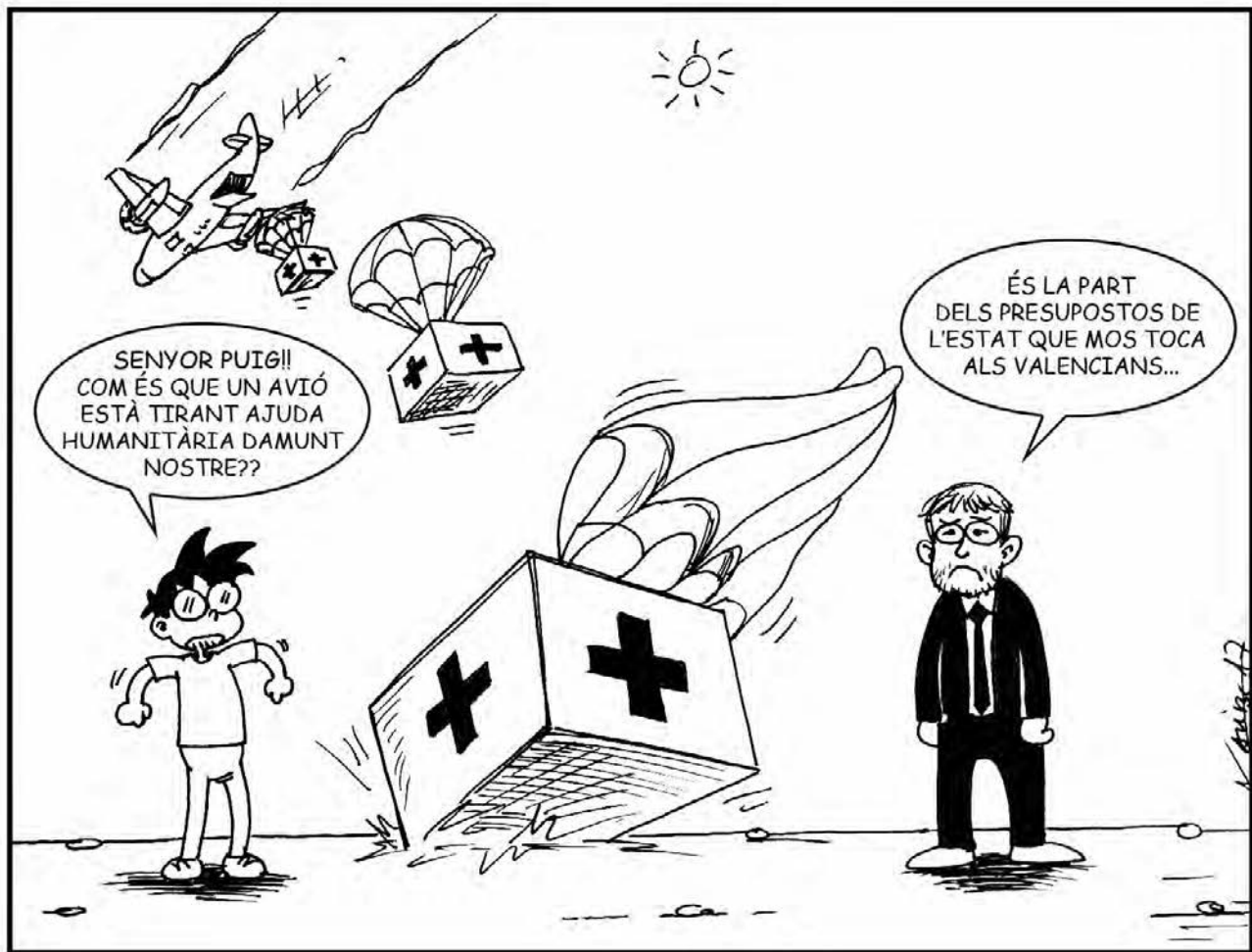

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

Pressupostos inhumanitaris

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ"

twitter: @Elstafaners

mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al dia

diario digital de benicarló

UNA PISCINA MUNICIPAL AMB MOLTS D'INTERROGANTS FUTURS

text REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló traurà a licitació la concessió de la Piscina Municipal en un termini de "uns dos mesos". Ho va assegurar el regidor d'Esports, Carlos Flos, que ens va recordar que "mai ha estat tan a prop la renovació de la licitació com ara". L'edil va assegurar que la licitació actual de la instal·lació municipal "ja es va licitar fins que es renovara de nou", circumstància que es produirà en aquesta legislatura, segons confia Flos.

La piscina municipal es va inaugurar el 17-9-1999 sent alcalde el popular Jaime Mundo Alberto. Des de llavors, les vicissituds han sigut diverses, arribant fins i tot als tribunals per no complir la primera concessionària les obligacions del contracte, que passaven per la construcció d'un gimnàs. En el seu lloc, l'empresa va instal·lar una carpa que encara a data d'avui segueix albergant les instal·lacions. Flos va detallar que "des del departament d'Esports s'ha fet el plec tècnic, que ha sigut traslladat a Contractació perquè elaboren l'administratiu". L'edil va reconèixer que es tracta d'un expedient "complicat" en incloure en el mateix "la construcció d'un gimnàs nou", que anirà a càrrec de la nova concessionària. Per a amortitzar-ho, "la concessió es farà a molt llarg termini". Flos va avançar que "l'actual empresa ja ha manifestat que no optarà a seguir amb la concessió", però

es mostra tranquil ja que "hi ha un parell d'empreses que s'han mostrat interessades. Ja han vingut fins i tot a visitar les instal·lacions". De fet, l'actual empresa va presentar un escrit l'any passat anunciant la seua intenció de renunciar a l'explotació de les instal·lacions. És per açò que des del consistori no es plantegen la possibilitat d'assumir la gestió directa de les instal·lacions, almenys fins que es resolga l'expedient de concessió.

MODIFICACIÓ DEL PGOU

La inclusió d'un gimnàs d'obra en la licitació de la piscina municipal, va obligar a realitzar una modificació puntual del PGOU, una de les causes del retard de l'expedient. En l'actual disseny urbà, l'avinguda de lecla continua en línia recta fins al Riu Sec, pel tram on ara està instal·lat el gimnàs. El consistori es va veure obligat a realitzar la modificació del planejament, creant una corba en l'avinguda per a sortejar el gimnàs i planificant un nou vial que fora a buscar l'empresa Ashland. L'acceptació de la proposta municipal va eixir publicada en el DOG del 29/09/2015. És a partir d'aqueix moment quan l'expedient de la nova licitació pot iniciar el seu tràmit administratiu, procés en el qual està ara. Mentrestant, s'han hagut de realitzar obres de manteniment en les instal·lacions, com el canvi en la caldera. "Va venir una inspecció de Sanitat i es va haver de canviar la caldera. Com el consistori no ho tenia pressupostat en aqueix moment, l'empresa concessionària va assumir la despesa, però amb

ve de la p gina anterior

aquest pressupost se li retornarà", va explicar Flos.

La llei determina que l'ajuntament hauria de recuperar la inversió d'alguna manera i hauria de buscar la forma que no li costara un euro, extrem que amb les concessions fetes fins al moment s'ha demostrat que no ha estat així, sinó més bé al contrari, ha perdut diners. Per tant, la licitació privada només és una, entre altres més, de les possibilitats que tindria l'ajuntament per a gestionar eixa instal·lació. Perfectament ho podria assumir ell directament (com la municipal de Castelló), amb una gestió mixta, com n'hi ha també a València, o fins i tot, subrogant-la a un club esportiu, com també n'hi ha unes quantes a la nostra comunitat. El consistori haurà de lligar ben bé els caps de la nova licitació, perquè l'empresa que assumisca la gestió complisca amb el contracte.

UNA GESTIÓ DE MÀ EN MÀ

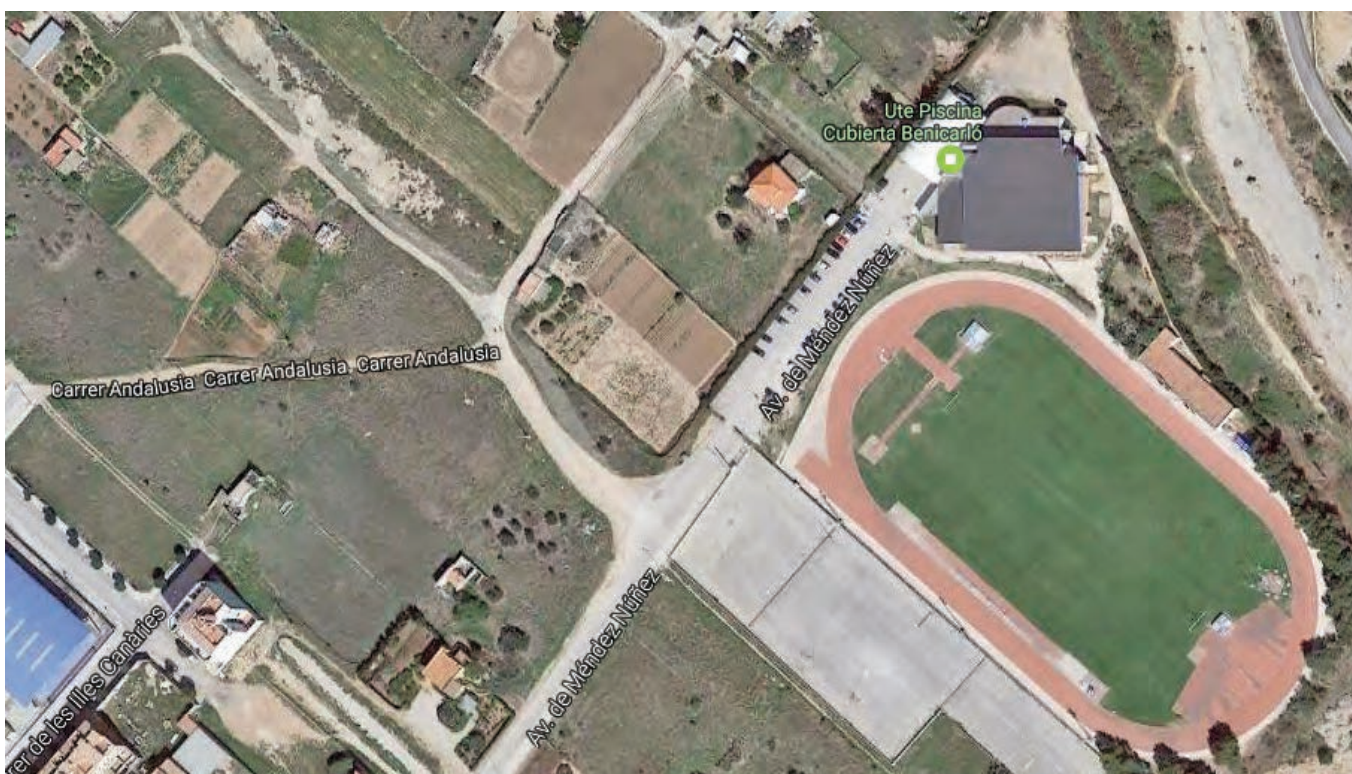
La primera concessionària va ser UBASE-SEAE, a qui l'ajuntament va denunciar per incompliment de contracte en un litigi que encara està als tribunals. La gestió de la piscina municipal va passar llavors, en el 2008, a una UTE composta per FCC i una altra empresa amb àmplia experiència en la gestió d'instal·lacions esportives. Segons es va anunciar en aqueixa data, l'empresa tindria els mateixos compromisos que havia adquirit l'altra pel que fa a les construccions que s'havien de dur a terme i que no van executar a pesar que ja havien passat vuit anys des que es va adjudicar el contracte. Es tractava per tant d'una explotació transitòria amb unes condicions de millora que la nova empresa va donar i que van valorar els serveis tècnics". Entre els compromisos adquirits per l'empresa actual es contemplaven tots els aspectes referits a l'explotació, gestió, dotació de personal,

manteniment i conservació de les instal·lacions, així com el desenvolupament de totes les activitats relacionades amb la natació. El manteniment de les instal·lacions continua brillant per la seua absència. De fet, està tan deteriorada que estem esperant la xifra que ficaran al plec de condicions. Experts en la matèria diuen que, al menys, faran la xifra podria rondar el milió d'euros per deixar les instal·lacions en perfecte us, això sí, sempre i quan després no sorgisquen altres problemes que no s'hagen considerat. Amb la qual cosa, podria haver un sobrecost no contemplat que veuríem qui assumiria.

LES INSTAL·LACIONS

La piscina municipal consta d'una pileta principal de 25 metres de longitud i de profunditat suficient per a la pràctica del Waterpolo, dividida en 8 carrers que permeten albergar simultàniament una bona quantitat de banyistes, a més d'estar preparada per a poder acollir competicions autonòmiques i estatals. Existeix també una altra cubeta més xicoteta, de menor profunditat, situada al costat de l'anterior, destinada als més xicotets.

El recinte i les piscines estan climatitzades, i es completa amb un gimnàs, vestuaris diferenciats per als assistents a cursos i per als usuaris ocasionals, graderies amb capacitat para al voltant de més de 300 persones que actualment és veu rebaixada a uns 160 (perquè les sortides d'emergència no compleixen la normativa per a eixa capacitat), i magatzem per a guardar materials. La zona de recepció compta amb diverses màquines expenedores de begudes i aperitius i una oficina des d'on s'informa als interessats sobre les tarifes d'entrades i abonaments mensuals, així com de la variada oferta de cursos d'aprenentatge i perfeccionament, i altres activitats aquàtiques que s'organitzen en la piscina, sota l'atenta vigilància de monitors i socorristes.

EL SANT CRIST TORNA A CASA SEUA

text NAT LIA SANZ

Les notes de l'Himne al Crist del Mar, interpretades per la Banda de Música Ciutat de Benicarló, van acomiadar del temple de Sant Bartomeu a la sagrada imatge. Començava així la Processó de baixada que va acompanyar al Crist del Mar des de la parròquia principal de Benicarló fins al seu lloc de culte habitual, l'església de Sant Pere. L'companyaven milers de benicarlandos que, armats amb un ciri i enmig d'un sepulcral silenci, no van voler faltar a la cita centenària que la ciutat té amb ell.

Va ser en 1648 quan, enmig d'una epidèmia de pesta mortal, arribava a les costes de la ciutat la sagrada imatge. Era el presoner César Cataldo qui guiava la barca i el que, sorprès per l'aturada brusca de la nau, va decidir atracar a Benicarló. Des d'aquell moment l'epidèmia va remetre i els benicarlandos van prometre al Sant Crist que li oferirien una Novena tots els anys en agraïment. Així, nou dies abans del Diumenge de Rams la barca posa rumb al centre de la ciutat, abandonant el barri mariner on se li rendeix culte. I en la festiva data, torna a la seua parròquia acompanyat dels benicarlandos que tantes promeses li fan al llarg de l'any.

RATIFICADA LA CONDENA PER MATAR AL SEU VEI

text NAT LIA SANZ

El Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat (TSJCV) ha ratificat la condemna de 15 anys imposada a Manuel Enrique Araujo per l'Audiència Provincial de Castelló, després de matar d'un tir en el cap al seu veí de Benicarló perquè li molestaven els lladrucs dels seus gossos.

L'alt tribunal valencià ha estimat parcialment el recurs presentat per l'acusació particular i el Ministeri Fiscal, eliminant l'atenuant de dilacions indegudes, però mantenint la idèntica pena que li va ser imposada pel màxim òrgan judicial de la província, segons la sentència. Manuel Enrique Araujo va ser declarat culpable el passat mes de novembre de «matar amb violència i sense possibilitat de defensa» a la víctima, l'al·legat final del processament, que va fer plorar a tres membres del jurat en demanar perdó a la família del mort i a la seua pròpia i sostenir que el tret va ser accidental, no va ser suficient perquè els membres del tribunal cregueren en la seua innocència. Per la mínima de set vots, era declarat culpable d'assassinat. Els fets van succeir a l'estiu del 2014, en un edifici de l'avinguda de Papa Luna. Les desavinences entre

víctima i agressor eren habituals pels lladrucs dels tres gossos que el mort tenia. El condemnat li va disparar un tir a 50 centímetres.

MOR UN ADVOCAT DESPRÉS DE SORTIR AMB EL SEU VAIXELL

text REDACCI

Un pesquer va localitzar dilluns el cos sense vida de l'advocat Francisco Puchol-Quixal surant en aigües d'Alcanar (Tarragona), costa propera on va desaparèixer dissabte passat la seua embarcació, segons ha informat Salvament Marítim. Mentre, el seu veler va ser trobat encallat en una platja de Gandia (València).

La Subdelegació del Govern a Castelló va emetre un comunicat en el qual confirmava que el cos sense vida pertany al conegut lletrat, de 61 anys, després del reconeixement per part d'un familiar. Salvament Marítim va rebre el primer avís de la falta de notícies del veler, amb l'advocat Puchol-Quixal com a únic tripulant, el dissabte a la nit, a través d'una trucada de la Guàrdia Civil que alertava de la desaparició. L'embarcació de 7 metres d'eslora que havia salpat des de Benicarló, no va arribar a la seua destinació i els familiars del patró es van alertar davant la falta de notícies. Aqueixa mateixa nit des de Castelló es va mobilitzar l'helicòpter Helimer 205 i l'embarcació S a l v a m a r Acherar que van realitzar la cerca sense o b t e n i r resultats. El diumenge es van reprendre les operacions

per mar i aire i es va rastrejar una zona compresa entre Borriana i Alcanar, fins a les illes Columbretes. Pel que sembla, l'advocat, natural de Benicarló i que recentment havia sigut nomenat adjunt a la Presidència del Col·legi Penal Internacional, havia eixit a navegar el dissabte com habitualment solia fer amb l'embarcació 'Covadonga', de set metres d'eslora, que tenia en el port de Peníscola. Puchol-Quixal va eixir cap a Benicarló en companyia de la seua dona i, després de menjar en aquesta localitat, ella va tornar després a peu fins a Peníscola, mentre ell navegava paral·lel a la costa de retorn, una pràctica que solien fer habitualment. Però el dissabte, l'advocat no va arribar al port de Peníscola, la qual cosa va alertar a la seua família. Des de la Subdelegació de Govern van indicar que el desaparegut no va realitzar cap trucada d'ajuda o socors a través de la ràdio del seu veler i van recalcar que la visibilitat en la zona era bona tant diumenge com el dissabte, sense emergències meteorològiques.

BENICARLÓ ES POSTULA COM A CAPITAL CULTURAL VALENCIANA

text REDACCI

Benicarló ha presentat candidatura per a erigir-se com a capital cultural valenciana amb l'objectiu de refermar el seu paper com a punt de referència cultural de primer nivell. La intensa activitat que batega a la ciutat ha impulsat l'Ajuntament a postular-se per a aquest reconeixement que atorga la Generalitat Valenciana.

El regidor de Cultura, Josep Barberà, va presentar el projecte elaborat per l'Ajuntament per a aconseguir el nomenament de Benicarló com a capital cultural valenciana. Aquesta nova capitalitat és fruit d'una iniciativa de la Conselleria de Cultura i Educació que vol premiar i reconèixer a les ciutats més destacades en els camps de la programació, difusió, i promoció cultural, excloses les capitals provincials.

El projecte cultural de Benicarló, tal com ha subratllat Josep Barberà, «és conseqüència d'una forta aposta per la cultura, de manera que hem aconseguit interconnectar una xarxa molt complexa que integra els espais culturals, museus, patrimoni, activitats i associacions». Aquest complex projecte «conforma un paisatge cultural amb línies que s'entrecreuen, com una xarxa de metro». Precisament aquesta idea -un plànol de metro- dona forma al plantejament base del projecte elaborat pel Departament de Cultura i a la representació gràfica del funcionament de la vida cultural de la ciutat amb els quals Benicarló aspira a la capitalitat.

El regidor de Cultura ha explicat «que la ciutat, com la xarxa de metro, compta amb parades i estacions d'enllaç constituïdes pels grans eixos culturals, com el MUCBE. Línies, com són les diferents iniciatives o cicles i el seu desenvolupament en el temps. O parades constituïdes pels múltiples actes organitzats al marge dels cicles». En definitiva -ha conclòs el regidor- «el projecte dona forma i explica tot allò que es fa a Benicarló en el marc de la vida cultural, a l'hora que dibuixa el teixit que la fa possible».

Barberà ha incidit en què «el nord del País Valencià té moltes mancances perquè ha sigut històricament maltractat en quant a inversions, i ens mereixem una gratificació que compense, d'alguna manera, aquest greuge». El responsable de l'Àrea de Cultura ha subratllat també que la consecució de la capitalitat cultural a la qual aspira Benicarló «aportaria un important valor afegit als sectors turístics i comercials, que també es veurien reforçats».

En aquest sentit, la Regidoria de Cultura ha dissenyat una estratègia que busca integrar la intensa activitat cultural de Benicarló en el Pla Estratègic de Turisme. L'objectiu final, ha explicat Barberà, és «promocionar el turisme cultural i, en aquest sentit, el reconeixement de Benicarló com a capital cultural valenciana seria una gran passa endavant per a aconseguir-ho».

7é Drets lingüístics

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Ajuntament de Benicarló | aviva Agència de Promoció del Valencià | el tempir

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Bé sap vosté que no tinc ni idea (tampoc) de com es fan uns pressupostos en un ajuntament i ni en tinc ganes. En general, es tracta d'aprovar uns comptes que estan sempre agarrats amb agulles perquè hom pot saber perfectament en què vol gastar-se els diners però els ingressos són sempre un concepte volàtil. Jo no sé què és millor per al poble, tindre una administració local endeutada per haver fet coses o tindre-la amb una economia sanejada i anar passant. És evident que Benicarló té unes necessitats paisatgístiques urgents, sobretot a la zona de la costa. No parlo només de la costa nord, que també, sinó molt espeialment del nyap que constitueix la façana marítima del port. Penso, i suposo que més de mig poble coincidirà amb mi, que l'anomenada avinguda del Marqués de Benicarló està molt i molt més lletja des que es va fer la remodelació del port amb la construcció d'una empresa (poc o molt contaminant, no ho sé) per fer barques i una zona d'oci que ha esdevingut un autèntic fracàs. Possiblement som l'únic poble del món en què passejar pel port done sensació de claustrofòbia. Un veritable empastre del qual, com sempre i en tot en aquests casos, no hi ha cap culpable. Ho dic de veritat. M'agradaria que la senyora alcaldessa es plantara un dia a València o on fóra i demanara per favor que enderrocaren tots els edificis de la zona industrial i lúdica del port de Benicarló. Ja sé que aquestes propostes de bombero no tenen cabuda als pressupostos municipals, però trobo que són d'una urgència absoluta si realment desitgem que Benicarló siga no ja un poble turístic sinó simplment un poble costaner. I si els diners que costen les pales per fotre tot allò al terra els ha de pagar el poble, que es posen als pressupostos perquè ho veig més urgent que asfaltar cap carrer o que construir cap aparcament. Queda dit.

Veig als tafaners que Quim Monzó se'n torna a recordar del nostre poble perquè una coneguda farmàcia local està comercialitzant un producte perquè els gossos (i confio que altres bestioles de Déu també) no s'esglaien durant les falles amb els coets, masclets i borratxos de sis parades. Recordo un article de Monzó a *La Vanguardia* fa molts anys en què també feia referència a un ancestral costum benicaralando que consisteix a llençar l'arròs i les tallades d'una paella valenciana als nuvis recent casats. Recordo també que el carismàtic reporter Pepe Palanques s'ho va agarrar al peu de la lletra i li va escriure a l'escriptor (valga'm la redundància, sí redundància) català per fer-li notar que les seues afirmacions no s'ajustaven a la veritat i que ací, com a tot arreu, l'arròs es llençava als nuvis cru, encara que els fera mal. Recordo també que Monzó va fer-li grans festes a l'espistola de Jopa i va llegir-la íntegrament al programa "Persones Humanes" que dirigia Miquel Calçada, de malnom Miki Moto. Quin fart de riure. I de passar vergonya també.

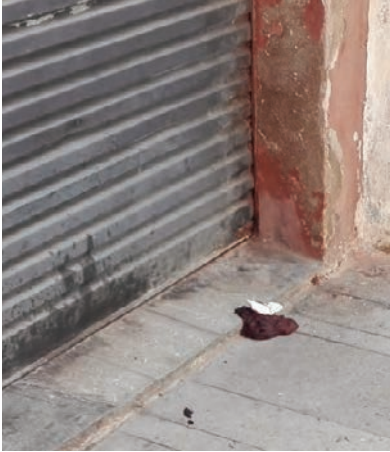

Aquesta setmana tampoc hi ha hagut ni carxofa ni panissola. Trobo que estan desmotivats o és que m'ho fa a mi la vista? Vosté creu que en tot Benicarló no hi ha ningú que es meresca un estiró d'orelles ni ningú que no es meresca que el besen a pessiguets per haver fet bé alguna cosa? Dona! Detallets com aquest són símptoma de deixadesa i, voldria equivocar-me, de falta de compromís. No sé. Algunes carxofes. La magnífica obra de teatre que es va representar a l'Auditori dins del cicle de teatre polític; bona, bona, bona. L'entrevista que Àlex Gozalbo li va fer a Empar Moliner al diari Ara. La quantitat de gent que va a la processó del Santo Cristo amb bona voluntat i fe o per mantenir una tradició que ens recorda encara que som un poble humil i agraït. Les botigues que no tanquen; quin miracle. La gent que es jubila. Els xiquets i famílies que cada cap de setmana porten el nom de Benicarló per aqueixes competicions que hi ha (cada setmana podria ser una entitat)... I de panisses, tantes com en vulga. Als bocamolls de les xarxes socials. Als responsables que van tolerar que després de la cremà de la Falla Benicarló (per exemple) quedara una part del terra feta malbé i busca qui t'ha pegat. Als qui van a comprar en diumenge i saben que als treballadors no els donen més jornal per treballar en diumenge. Als amos o el que siga del centre comercial que cada dia fa més llàstima de vore...

I ja me n'he passat. Que es mengi una mona ben grossa, senyora Garcia!

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Libertat d'expressió al carrer

Què serà, serà? Cantàvem quan èrem, ai!, tan xiquets... Una merda empaperà! Doncs és que l'escatologia és tema de fons per acompanyar la imatge que il·lustra aquesta setmana la primera entrada tafanera. I no és cap eufemisme, tot el contrari, és una merda tan real com la mateixa vida, deixada allí, a la cantonada del carrer de les Salines, vell conegut nostre per ser l'orinal de les falles. Però bé, al que anem, diumenge de matí, un tafaner que anava passejant en direcció al concert de la banda juvenil, que per cert ho va fer fenomenalment bé, va passar pel dit carrer i allí, a la cantonada dels pixaires, allí, estava amb tota la grandiositat possible una de les plastes més grans que l'home havia vist en la seua vida. Era una cagada com cal. Una d'eixes que et deixa a tu ben descansat i el cagador on l'has dipositada ambientat amb una intensa pudor, ja es pot dir, pròpia i identificatòria de cada individu, ADN pur! Tot això seria acceptable sempre que la cagada l'hagueres feta al comú de ca teua, al del bar de la cantonada o a la casa de vés tu a saber qui. Ara bé, al carrer, tot i que siga un racó... cal ser porc! Molt porc. Vistes les dimensions de la tifa, com estava d'aixafada, i no excessivament

seca, més bé tendra, sens dubte era recent i d'un adult, probablement un mascle. Segurament diarreic no ho estava, però devia patir una punxada que no el va deixar arribar al bar més pròxim. Una cosa més, una observació només: atesa la consitència de l'húngara i vist que només hi havia un paper de tovalloleta, l'individu devia quedar amb el cul i les peces interiors ben empastifades. Així se li quedara tot allò pudent un parell de mesos! Ja us advertim que la imatge pot ferir sensibilitats... tot i que cal ensenyar les vergonyes del personal a vore si la pròxima vegada ho fa al mig del menjador de casa seua.

Les queixes a l'amo

Va, vinga, tornem a la nostra especialitat, allò de parar l'orella o vore el que passa per l'hàbitat benicarlando. Tot i que de pudor ja n'hem tingut prou, el fet que últimament les crítiques, si ho són, a les desaparicions del regidor més polivalent i amb millor parla de l'ajuntament siguen contestades per un subordinat seu també comença a fer una olor sospitosa. Ho diem així amb el màxim de respecte, tot i que no és regidor i, per ara, no sembla que ho pugua ser (una altra cosa és que ho pretenga, tot i que per ara, si no dimiteix ningú, ho té pelut). I és que el xic en qüestió sembla haver-se convertit en *la voz de su amo*, contestant en nom seu tot el que salta o el que el pot escatxillar. Això sí, sembla que té fixació o predilecció, aneu a saber, per nosaltres, perquè vam traure que al

seu cap de partit el troben molt a faltar per la casa gran. Això sí, en qualitat de regidor. I si no us ho creieu, ací us ensenyem la perla que ens va deixar, literal "però, ah, és que Barberà és independentista". Fill meu, abans que criares pèl, la nostra veu ja s'havia fet camí entre la brossa tant de la dreta com de l'esquerra, i si alguna t'ha anat a l'ull, llàstima, un col·liri i per a casa. Ací critiquem a qui considerem que ho mereix, i no se salva ningú pel que diga l'etiqueta. Com deia el nostre estimat faraó Kuenka a molts del plens (mira que el trobem a faltar!): "usted confunde las churras con las merinas". Sense voler desmerèixer-lo, a Barberà encara li queda bastant per a treballar tant com ell.

#premsa #difamaquealgoqueda

De tota manera, al missatger de dalt mireu si li ha sortit la patinada per la dreta que fins i tot ha hagut de rectificar el seu comentari inicial, "Potser reunions provincials en suport a Susana Díaz no siguen criticables", posteriorment, quan l'alcaldeessa li contesta que "Eh, la reunió a Castelló va ser ahir a les 20h. No faré més comentaris", en referència a que la seua reunió no era en hora de treball. Voler-ho arreglar després dient que als Plens han faltat regidors de tots els partits o que "No tinc cap problema amb la reunió socialista, siga a l'hora que siga. ... Les meues disculpes si li ha molestat", indica ben clarament que segurament és ell el que té fixació per les crítiques que no són del seu gust. En fi, com diu el refrany: si no vols pols, no vages a l'era. Un quan està en un lloc públic ha de saber conviure amb aquestes qüestions més bé domèstiques. Tot i açò, tampoc estaria malament que fos l'implicat el que parlara de tant en tant. Sempre quedaria millor. "#premsa #difamaquealgoqueda".

ve de la p gina anterior

Enoc Altabás Felipo
29 minutos · 🌐

Criticar les absències d'un dels regidors que més està a l'Ajuntament.

Potser consideren que treballar al registre, a una escola, a un hotel o a l'hort sí està justificat.

Potser reunions provincials en suport a Susana Díaz no siguen criticables.

Però, ah, és que Barberà és independentista...
#premsa #difamaquealgoqueda

Xaro Miralles
Eh? La reunió a Castelló va ser ahir a les 20 h. No faré més comentaris.

Ayer a les 16:25 · Me gusta · Responder · 3

Enoc Altabás Felipo
La meua publicació crítica certa fixació amb el regidor d'ERPV.

Als Plens han faltat regidors d'ERPV, del Bloc, d'Iniciativa, del PSOE, del PP i de C's. Només s'ha assenyalat el nom del regidor que hi ha faltat quan ha estat Josep Barberà.

No tinc cap problema amb la reunió socialista, siga a l'hora que siga. Pretenia ser un exemple de reunió de partit, i suposo que per ser el més recent és el primer que m'ha vingut al cap. Les meues disculpes si li ha molestat.

El pregoner pertinaç

Canviem de tema que ja n'estem fent un gra massa amb aquestes qüestions que alguns volen convertir en personals. Anem a vore que ha passat l'últim cap de setmana amb el servidor del Pregoner que semblava haver-se tornat boig. Hi ha hagut gent que ha rebut el seu avís tantes vegades que se li ha col·lapsat el servidor. Comenten alguns que l'han rebut més d'una trentena de vegades. Osti, tu, quin guirigall de pregonades! Amb aquesta marxa es quedaran sense cap subscriptor si com ja diuen que han fet molts, ho han derivat al correu de la brossa. En fi, segur que apagant i reiniciant es pot solucionar.

Per ofrenar noves glòries, que sempre paguem nosaltres.

No, no i no. El PP s'ha negat a que la gent d'aquestes contrades pugui fer-se o renovar-se el DNI (el document que serveix per cotitzar en el compte de les glòries oferides a Espanya) en les mateixes condicions que els de la capital dels orelluts, o siga Castelló. Deu ser que som ciutadans de segona categoria, què diem de segona... de regional, de l'última i no tenim els mateixos drets que la resta a tindre uns serveis públics dignes. Doncs au, a fote's, que el sotsdelegat del govern a Castelló, un tal Barelles, ha dit als alcaldes de la zona que Mariano no hi vol instal·lar equips mòbils, cosa que sí que fan a d'altres autonomies, perquè els de l'interior puguin tindre el DNI igual que la resta. Que si ho volen, que vagen al poble del costat de més al nord, quan hi facen parada, dos dies a la setmana, o que contracten autobusos i els òmpliguen de gent per a visitar-los a la seu policial de Castelló, que allí els falta gent.

A traure diners, a ca Mangales!

No, no i no (no, no ens repetim, és diferent al de dalt, però també és un no). Tot i que ho pugui semblar, no és la cua de l'autobús! Ni tampoc un colla de jubilats que han vingut a vore'ns! Ni una romeria de setmana santa! Ni la Volta a peu als bancs (tot i que per ací va la cosa)! Ni tampoc la cua de l'autobús de dalt per a renovar-se el DNI! Ni l'autobús de les pililles... Simplement és la cua de la gent que vol traure diners de l'entitat bancària que veieu a la imatge. El que llegiu, com els bancs només estan per replegar quartos i encara amb el mínim de personal possible, la gent ha de fer cues que envolten l'entitat per poder accedir al caixer corresponent. Ah, i segons diuen els mateixos usuaris, la situació és prou habitual i de vegades és més llarga (a la cua ens referim, no a la pililla). I això, pel que comenten els cuaires, si tens la sort que funcionen els dos caixers, que en cas contrari, ho tens molt clar si pensaves tornar a dinar a casa. Com per deixar-hi diners! La gent, com se sol dir, està coenta i només espera la primera oportunitat per canviar a una entitat més comprensiva i atent.

ELS ITINERARIS D'INSERCIÓ LABORAL ATENEN 140 PERSONES

text REDACCI

El programa 'Itineraris integrats d'inserció laboral' que està portant a terme la Regidoria de Benestar Social ha atés en poc més de tres mesos 140 persones en risc d'exclusió social amb l'objectiu de millorar la seua ocupabilitat. En els tres tallers formatius que s'han organitzat han participat 45 persones.

Des de la posada en marxa, a finals del passat mes de desembre, el projecte 'Itineraris integrats d'inserció laboral' ha atés un total de 140 persones a través de les diferents accions adreçades a millorar l'ocupabilitat de les persones usuàries del programa. Les accions, adreçades a persones en risc d'exclusió social, s'han dut a terme mitjançant la creació d'itineraris d'inserció sociolaboral, que permeten fer un seguiment complet i personalitzat de cadascuna de les persones que participen en el projecte.

En concret, s'han realitzat entrevistes individuals, disseny d'itineraris i tres tallers que s'han centrat en formació concreta al voltant de les eines informàtiques per a la busca d'ocupació, la motivació i les habilitats personals per a l'ocupació.

Dins del programa s'acompanya a les persones usuàries en el desenvolupament de les seues competències personals (comunicació, treball en equip, organització...), també es parla de les competències professionals (busca d'interessos, definició de l'objectiu professional, coneixement del mercat laboral, eines de cerca d'ocupació...), i fins i tot es tracten aspectes relacionats amb l'actitud (interès, motivació o autoestima).

La regidora de Benestar Social, Marta Escudero, ha remarcat que «l'accés a l'ocupació és de vital importància en els processos d'integració de persones vulnerables o en risc d'exclusió, ja que el treball és fonamental per al desenvolupament d'un model de vida digne, autònom i independent». Escudero ha destacat que «aquesta subvenció

reconeix la tasca que ja s'està fent a Benicarló des de fa anys amb les persones en risc d'exclusió» i que «ara, ens permetrà dur a terme un programa molt més ambiciós», que inclourà, entre d'altres, una important tasca de mediació entre persones i empreses.

El programa, finançat per la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives i emmarcat en el programa operatiu del Fons Social Europeu 2014-2020 de la Comunitat Valenciana, està conduït i gestionat per tres tècniques especialistes en l'àmbit de la integració i l'orientació laboral que formen part de l'equip de l'Àrea de Benestar Social i estan ubicades en el Centre Social Municipal La Farola.

El projecte està en funcionament des de finals del 2016 i tindrà continuïtat fins al mes de desembre d'aquest any, termini dins del qual es duran a terme tant les atencions individualitzades com els tallers i cursos de formació adaptats a les necessitats de les persones participants del programa. El projecte compta amb una subvenció total de 200.000 euros (entre 2016 i 2017).

SUPORT A PEDRO SÁNCHEZ

text REDACCI

La Plataforma de Suport a Pedro Sánchez de Benicarló (Castelló) s'ha constituït aquest dimarts amb la presència de més de 30 militants locals i el suport d'un grup de companys de Castelló, que van participar en un acte que va tenir dues parts, la de l'exposició del projecte 'sanchista' i la del debat.

“Aquest procés és enormement enriquidor perquè ha revitalitzat al partit, ha fet que molts militants, indignats pels fets esdevinguts a partir del comitè del passat octubre, tinguen l'oportunitat de dir el que pensen i el que senten”, segons ha comentat Pep Lluís Grau, portaveu del col·lectiu. Grau ha assegurat que la gran majoria de companys “ens emplacen a continuar amb il·lusió la via que hem emprès per a ‘refundar’ el partit i construir junts el nou PSOE, liderat per Pedro Sánchez, que aquest país necessita”.

COMENÇA L'ASFALTAT I MILLORA DEL CAMÍ DE LA FOSSA DEL PASTOR

text REDACCI

Aquest setmana han començat els treballs de condicionament del camí de la Fossa del Pastor, una de les mesures de la Regidoria d'Agricultura per a millorar l'entramat de camins rurals del terme municipal. Les obres afecten el tram que va des de la línia de ferrocarril fins a la platja i finalitzaran el proper dimarts.

El regidor d'Agricultura, Domingo Roca, ha visitat aquest matí les obres d'asfaltat i millora del camí de la Fossa del Pastor, una de les mesures que el Departament d'Agricultura reclamava donat el mal estat en què es trobava. «Aquests treballs -ha dit el regidor- responen a l'objectiu de la Regidoria de mantindre les línies de comunicació entre zones de cultiu amb unes mínimes condicions d'utilització». Domingo, que s'ha mostrat molt satisfet per l'execució dels treballs, ha destacat que «era molt necessària aquesta actuació, sobretot per als agricultors que treballen en aquesta zona».

Els treballs afecten al tram comprés entre la via del ferrocarril i la mateixa línia de la platja i se centren en la millora de la capa d'asfalt, que disminuirà la possibilitat d'accidents de trànsit, les avaries en vehicles i l'excés de soroll. Amb aquesta millora també es reduiran les despeses del transport i es corregiran les deficiències estructurals dels accessos a les explotacions agràries.

Avui mateix es deixarà enllestit l'asfaltat del tram que va des de la via de tren fins a l'antiga N340, mentre que el proper

dimarts 11 d'abril finalitzaran els treballs amb l'asfaltat del tram que va des de l'antiga N340 fins a la mar.

Pel seu propi traçat, el camí de la Fossa del Pastor és un camí rural de vital importància per a Benicarló, no només perquè comunica zones de cultiu i parcel·les rústiques sinó també perquè enllaça vies de comunicació rellevants, tant locals com nacionals, com l'antiga N340, la nova variant, l'autopista, el camí dels Moliners o la carretera de Vinaròs a Càlig, a banda de molts altres camins rurals de menor importància

TELEGRAM, UN NOU CANAL DE COMUNICACIÓ AMB LA CIUTADANIA

text REDACCI

L'Ajuntament de Benicarló ha posat en marxa un canal de Telegram per tal d'ampliar i millorar la comunicació amb la ciutadania. Aquesta plataforma de missatgeria instantània és completament gratuïta i envia avisos i informació sobre ofertes d'ocupació, agenda, subvencions, beques o notícies d'actualitat.

L'Ajuntament amplia les vies de comunicació amb la ciutadania amb la creació d'una nova plataforma de missatgeria instantània per tal d'oferir el major grau de qualitat informativa en el menor espai de temps possible. El consistori engega aquest servei d'informació a través d'un canal de Telegram (@benicarló), una aplicació gratuïta de missatgeria que es pot utilitzar des del telèfon mòbil, la tablet i l'ordinador.

«Hem triat l'aplicació Telegram front a altres plataformes de missatgeria instantània pel seu grau de fiabilitat, per la garantia de seguretat i privacitat i perquè utilitza codi lliure, igual que la resta de plataformes informàtiques de l'Ajuntament», ha dit la regidora de Serveis Informàtics, Marta Escudero. «A més, Telegram és completament gratuïta i no té quotes de subscripció ni publicitat», ha remarcat la regidora.

El canal de Telegram de l'Ajuntament és unidireccional i enviarà notificacions sobre qüestions d'interès com poden ser les notícies d'actualitat del consistori, informació sobre ofertes

d'ocupació, agenda d'esdeveniments, subvencions o terminis per realitzar tràmits administratius. Aquest nou canal complementa les altres vies de comunicació de què ja disposa l'Ajuntament de Benicarló, com el web municipal o les xarxes socials Facebook, Twitter i You Tube, amb l'objectiu de què la informació municipal arribe de forma més fluïda als veïns i veïnes del municipi.

«La missatgeria mòbil -ha destacat Marta Escudero- té l'avantatge respecte a altres canals de comunicació que ens permet apropar-nos al màxim a la ciutadania i ser més accessibles a l'hora de proporcionar informació».

La posada en marxa del canal de Telegram és una de les accions més dins l'aposta de l'actual equip de govern per la modernització de l'administració, ja que busca un dels sistemes més actuals per comunicar-se amb la ciutadania, com és la missatgeria mòbil. «Amb aquest nou canal de comunicació, aproximem l'administració al ciutadà, però també millorem en transparència, ja que es proporciona una eina més per a estar informat de tot allò que puga ser útil i interessant», ha apuntat la regidora.

Escudero ha anunciat que «a la creació del canal Telegram li seguiran altres accions adreçades a la transformació del nostre Ajuntament en una administració avançada i moderna, com el nou web municipal o la implantació de l'administració electrònica, que veuran la llum al llarg d'aquest mateix any».

L'HEROI DEL PAS DE VIANANTS

text J. GUILLEM

Entre el mercat i la botiga de joguines, el nostre bon benicarlando travessa el carrer, molt poc a poc, indiferent a les presses del món modern. El transeünt flegmàtic que sempre ens atura els vehicles al pas de vianants de l'escola pública o de la concertada, mereix l'admiració social i no l'oprobri diari que rep. Els apressats conductors li mostren amb insults una injusta indignació alhora que contenen les ganes d'aixafar-lo allí mateix. Per exemple, entre un quiosc i una administració de loteria. O entre una estàtua d'un noble antic i un bar de pescadors. La necessitat contemporània d'intercanviar ràpidament un lloc per l'altre, el converteix en víctima innocent d'una civilització que comptabilitza minuts i que només el veu com un obstacle per a la seua suma diària de peripècies vitals. Ell, insensible a qualsevol urgència mundana, domina parsimoniós el mig del carrer amb la bata i les sabatilles, després de llençar la runa o llegir una poesia barroca. Les ànsies de la modernitat no formen part de l'univers que habita.

Reivindiquem aquest personatge que encara viu als pobles com Benicarló i, cada cop que ens el trobem, baixem de tartanes, bicicles i carruatges per a aplaudir-lo i victorejar-lo. Ens ha de fascinar el parell de minuts que ens detenen davant del Morrongo i ens obliguen a evocar la vertiginosa futilitat dels nostres esforços diaris que, inevitablement, desemboquen al compte de pèrdues i guanys d'una gran companyia multinacional. Si el món estigués dominat per la justícia, oblidaríem els saltimbanquis de la pilota i el proposaríem per a formar part del patrimoni immaterial de la humanitat.

BENICARLÓ APOSTA PER UNES MARQUESINES NETES DE PINTADES

text REDACCI

La Regidoria d'Obres i Serveis ha encarregat la neteja de les 14 marquesines de les parades d'autobús de Benicarló. Els vidres s'han tractat amb productes antigraffiti per tal d'evitar la proliferació de pintades i facilitar-ne la neteja.

Les 14 marquesines de les parades d'autobús de Benicarló han quedat en perfectes condicions després de la neteja que ha encarregat la Regidoria d'Obres i Serveis. Les marquesines, ubicades a l'avinguda del Papa Luna, Passeig Marítim, plaça de la Constitució, carrer de Sant Francesc i carrer del Doctor Fleming, presentaven una imatge molt deteriorada, especialment per la gran quantitat de graffiti pintats.

La neteja s'ha realitzat amb productes antigraffiti que faciliten l'eliminació i neteja de les pintades. D'aquesta manera, s'evita la proliferació de graffiti i, en cas que en tornen a aparéixer, la neteja és molt més fàcil.

El regidor d'Obres i Serveis, Ilde Añó, ha constatat el mal estat en què es trobaven les marquesines i ha anunciat que «es realitzaran neteges periòdiques per tal d'evitar l'acumulació de pintades». Añó ha fet una crida al civisme i ha manifestat que «la neteja del poble és cosa de tots, no podem tolerar conductes incíviques que afecten negativament a la imatge del municipi».

L'IES JOAN COROMINES A DIRTY DANCING

text IES JC

Un any més, el 22 i 23 de març un grup d'alumnes de l'IES Joan Coromines es van traslladar a Madrid per gaudir d'un musical.

Aquesta vegada Dirty Dancing i el seu conegut tema The Time of My Life ens va captivar a tots i totes. Una ocasió per poder veure un musical de primera línia i fer un passeig artístic per la capital: Museo del Prado, Reina Sofía, Palacio Real, etc. Dos dies de convivència entre alumnes de diferents cursos, de segon d'ESO a primer de Batxillerat, que va resultar molt motivadora. El pròxim curs repetirem (el Musical)!

BENICARLÓ ES PREPARA PER A LA CURSA 10K DEL 23 D'ABRIL

text AJUNTAMENT DE BENICARLÓ foto VICENT FERRER

La Regidoria d'Esports i el Club d'Atletisme Baix Maestrat han iniciat els preparatius per a l'organització de la cursa 10k que es disputarà pels carrers de la ciutat el proper 23 d'abril. La principal novetat de la cursa serà un premi en metàl·lic de 100 euros per als corredors que superen el rècord actual de la prova.

El proper 23 d'abril tindrà lloc a Benicarló la tercera edició de la cursa 10k, emmarcada dins del Circuit de Curses Populars que la Regidoria d'Esports va posar en marxa fa dos anys amb l'objectiu d'obrir la pràctica de l'esport a tota la ciutadania. La cursa tindrà un recorregut urbà, amb sortida i arribada a les pistes d'atletisme, per tal de facilitar la logística als esportistes que hi participaran i també per poder organitzar millor l'entrega de trofeus. Com en els anys anteriors, hi haurà quatre categories: sub23, sènior (fins a 39 anys), veterà A (de 40 a 49 anys) i veterà B (a partir de 50 anys).

El regidor d'Esports, Carlos Flos, i el president del Club d'Atletisme Baix Maestrat, Gerardo Serrat, han presentat les principals novetats de la cursa, que ha previst un premi en metàl·lic de 100 euros per a aquells corredors que superen el rècord actual de la prova, que està en 33 minuts i 51 segons en categoria masculina i 38 minuts i 46 segons en categoria femenina. A més, hi haurà sorteig de regals per a aquells que participen amb la samarreta oficial de la prova i una sessió de cubbà en acabar la cursa.

© Vicent Ferrer i Julià

Carlos Flos ha destacat que amb les novetats d'enguany «hem volgut donar-li un valor afegit a la cursa i incorporar nous al·licients per als atletes». Flos ha reconegut la duresa que presenten algunes parts del recorregut però ha remarcat que «aquesta duresa es vorà compensada pels atractius competitiu que li posaran emoció a la prova». Per la seua banda, Gerardo Serrat ha fet una crida a la participació, especialment per als corredors de les províncies de Castelló i Tarragona, i s'ha mostrat convençut que «arribarem als 200 atletes inscrits».

Les inscripcions poden realitzar-se via online a través del web hj-crono.es o via presencial a Evasión Esports, Piscina Municipal, Decathlon Vinaròs o Esports Arín. El preu de la inscripció serà de 12 euros fins al 10 d'abril i 14 euros fins al 20 d'abril. Després, el mateix dia de la cursa es podran formalitzar inscripcions a un preu de 18 euros.

Tant el regidor com el president del Club d'Atletisme han volgut agrair el treball de tota la gent que participarà en l'organització de la prova, especialment dels més de 50 voluntaris que hi col·laboraran, i han animat als corredors a inscriure's el més prompte possible per tal de facilitar al màxim l'organització de la prova.

DISPUTAT EL IV MEMORIAL AICART AL CLUB AJEDREZ BENICARLÓ

text VICENT FERRER foto CAB

Diumenge passat, en la seu del Club Escacs Benicarló, es van disputar la cinquena i sisena ronda de l'IV Memorial Aicart, després de la qual cosa es van lliurar els trofeus als millors de cadascuna de les categories, per edat, d'aquest torneig que recorda a un dels grans jugadors benicarlandos.

Categoria Absoluta: Campió Vicent Villarroya amb 11 punts de 12 possibles Subcampió Agustín Llorach amb 9,5 punts de 12 possibles Tercer classificat Yeye Martínez amb 9 punts de 12 possibles. Millor Soci Ernesto Albalat amb 9 punts de 12 possibles.

Villarroya ha demostrat la seua superioritat amb contundència en perdre tan sols una de les 12 partides. Agustín es va mostrar molt sòlid i va mantenir bons resultats en les dues últimes rondes cosa que li va permetre acabar segon en solitari. Yeye Martínez, va aconseguir el tercer lloc gràcies al seu millor desempat davant d'Ernesto Albalat, que va ser premiat com el Millor Soci del Club Escacs Benicarló de la categoria absoluta.

Categoria Sub-16: Campió Xavi Martínez amb 7,5 punts de 12 possibles Subcampió David Teply amb 7 punts de 12 possibles Millor Soci Sub-16 Elíes Alberich amb 7 punts de 12 possibles Xavi es va mantenir ferm en l'última ronda i va aconseguir dues victòries molt importants per al seu primer lloc en les categories infantils, merescut triomf en una categoria molt superior a la de la seua edat. Bon torneig de David que va acabar empatat a punts amb Elíes, tots dos jugant a un nivell superior al que s'espera de jugadors de la seua edat. **Categoria Sub-12** Campió Manuel Fernández Vives amb 6 punts de 12 possibles Millor Soci Sub-12 Angel Martín

Manuel s'ha enfrontat a jugadors de gran nivell el que li dona molt mèrit a la seua posició final en la classificació. Angel és sens dubte el jugador revelació del torneig doncs amb prou feines havia jugat un parell de tornejos abans d'aconseguir aquest trofeu.

Categoria Sub-10: Campió Éric Segarra amb 6 punts de 12 possibles Millor Soci Sub-10 Martín Herrera amb 5 punts de 12 possibles Éric ha aconseguir un gran resultat que demostra la seua formidable progressió enguany. Ha jugat molt bé i ha mantingut una actitud destacable. Martín està en ratxa i porta diversos tornejos rebent trofeus. Està en molt bona forma i està jugant uns escacs molt respectables. Aquest torneig va estar més renyit que qualsevol de les anteriors edicions i a excepció de Villarroya, que ha destacat, la resta de jugadors ens ha permès gaudir de partides molt més emocionants i disputades. Enhorabona a tots els premiats i l'agraïment a tots els participants per haver fet possible aquest emocionant torneig.

EL CAMP DE FUTBOL PICHI ALONSO S'ADAPTA A LA NORMATIVA LEGAL

text AJUNTAMENT DE BENICARLÓ

L'Ajuntament de Benicarló està adequant les instal·lacions del Camp de Futbol Municipal Pichi Alonso per tal d'adaptar-les a la normativa vigent. S'instal·larà un grup electrogen, s'adequarà l'accés principal i s'habilitarà un nou punt de subministrament elèctric.

Els treballs que des de la setmana passada s'estan duent a terme al Camp de Futbol Municipal serviran per adaptar les instal·lacions a la normativa vigent, concretament al Reial Decret 842/2002. Les obres inclouen el sanejament de l'àrea esportiva, l'adequació de l'accés principal i la instal·lació d'un grup electrogen, entre d'altres. Paral·lelament, s'habilitarà un nou punt de subministrament elèctric per a la zona esportiva, atés que actualment l'únic punt de subministrament dona servei també a altres instal·lacions municipals com la Brigada d'Obres i Serveis. Per tal d'habilitar aquest nou punt caldrà modificar el centre de transformació i la línia aèria de baixa tensió. Les obres, que s'estan duent a terme amb la

col·laboració de la Brigada d'Obres i Serveis, tenen un pressupost total de 60.198,50 euros, que inclouen la modificació de l'escomesa, l'adquisició del grup electrogen, el prefabricat de formigó, l'obra civil, l'adequació de la instal·lació elèctrica interior i els treballs d'enginyeria.

EN FI...

text VICENT FERRER

“Fill meu, estàs embovat”-li va dir una vegada un pare a un fill. “No sé a qui sembles de tan encantat que estàs” –li va etzibar un altre dia. “Si no t’espaviles tu, ja t’espavilaré jo”. Llavors el fill encantat va saber que havia de fer alguna cosa perquè quan lo seu pare deia això, alguna de grossa se n’estava preparant. Conscient del seu ensopiment i del seu inqüestionable tarannà de babau, aquell xicot va començar a buscar quina seria la millor manera de sortir del seu estat llardós. Buscava alguna ocupació en què omplir el seu temps, a l’hora que es sentís amo i senyor. Volia manar sobre els altres sense deixar de banda la seua natural ignorància perquè sabia que aquesta no tenia remei. Era drogo per estudiar i no anava massa sobrat de llums. Recordava que una vegada un mestre li va dir que li recordava a Sancho Panza perquè el seu creador va dir d’ell que “tenia poca sal en la mollera”. A ell li va agradar aquesta frase i la va fer imprimir a una samarreta perquè ell era més de dolç que de salat i així quedava clara la seua preferència per l’aparador de les pastisseries. Amb totes aquestes cabòries, va decidir que es faria àrbitre de futbol, que faria un curset, i que ben aviat li donarien un xiulet amb el qual seria amo i senyor al llarg de noranta minuts més afegit. També sabia que la seua paraula era llei, i que tot allò que volgués posar a un lloc que es deia acta, no hi havia ningú que ho pogués tombar. Es va vore investit d’una autoritat inqüestionable, inabastable i intocable. Podia anar pels camps de futbol fent tot allò que vulgues, impartint la seua justícia sense que ningú li fes ombra. Va anar escalant categories, perquè es va adonar que com més rendible li sortiria al col·legi d’àrbitres, més amunt podria arribar.

La seua darrera gran actuació va tindre lloc aquest passat dissabte. Li van donar per a fer de les seues un partit entre un equip que aspirava a pujar de categoria, amb un plantilla feta a cop de talonari, i un altre que aspirava a mantenir la categoria, fet amb jugadors del poble, la majoria fruit de la pedrera local. L’equip visitant havia tingut la gosadia, a la primera volta, de guanyar-los després de remuntar un zero a un i ser obsequiat, per l’autor del gol, amb una tocada de genitals. Els ara locals no van acabar de pair aquesta derrota a un camp al que pensaven que tenien els tres punts més que assegurats. L’equip visitant, amb l’objectiu de la permanència assegurat i notables baixes, va mantenir la dignitat davant els mercenaris i va arribar a la mitja part amb només un gol en contra.

Però allò no li quadrava a ningú. Aquell fill babau, ara espavilat, es va encarregar de treure de polleguera els jugadors visitants, obsequiant-los amb tot un ampli catàleg de targetes, expressions i menyspreus que van culminar amb tres expulsats sense haver pegat una mala puntada. Però la guinda del pastís la va posar un jutge de línia, que es va dirigir a la banqueta de l’equip visitant dient-los que era una llàstima que no existís la tercera regional, que era la categoria on es mereixien estar. Aquesta brillant frase, fruit d’una clarividència envejable i d’una alçada intel·lectual desconeguda fins aleshores, eleva el nivell de l’arbitratge regional allà on es mereix estar. Un trio arbitral de nivell, ben format i ben allionat.

Ara falta saber quina obra d’art va plasmar aquell jove babau a l’acta del partit. Que ningú no tinga el més mínim dubte, que serà una joia de la literatura universal on la fantasia i les escenes imaginàries seran les protagonistes. Al mateix temps l’equip visitant, reencarnació terrenal del mateix Pedro Botero, serà vilment castigat i rebrà una lliçó i un escarment apocalíptic pel seu diabòlic comportament. Però tranquils que ell, aquell jove encantat a l’alçada intel·lectual de l’ambaixador de l’Ínsula Baratària, que va fer de l’arbitratge el remei a la seua incompetència, el desfogament de les seues frustracions i la satisfacció del seu pobre ego, ha vingut al món amb la missió de posar les coses al seu lloc. Els que tenen les ínfulas de pujar a la part alta de la classificació ja van tindre la seua recompensa en forma de tres punts, i els desgraciats que només aspiren a la permanència, que purguen la seua manca de recursos i la seua modèstia amb una humiliant derrota.

L'equip sènior del Club Bàsquet classificat per a la fase d'ascens a la Primera Divisió

text VICENT FERRER foto CB Benicarló

L'equip sènior autonòmic del Club Bàsquet Benicarló disputarà la fase d'ascens a la Primera Divisió, després de superar diumenge passat a la vesprada al Morvedre Sagunt per 80-65. Un partit decidit en la segona meitat després d'una primera part més igualada de l'esperat.

El Benicarló va iniciar el partit sense opcions de poder finalitzar primer aquesta temporada, la qual cosa li haguera donat l'ascens automàtic, per la qual cosa l'equip tenia l'obligació de guanyar per a assegurar un lloc en la fase. El primer quart va començar molt bé per als locals, amb un parcial de 25-9. No obstant açò, els ajustos defensius del rival i la relaxació va permetre al Morvedre ficar-se en el partit i arribar cinc per baix al descans. En la represa el Benicarló va reaccionar i es va col·locar 15 punts a dalt després d'un 10-0. Els valencians van intentar seguir vius fins al final, però un altre parcial de 9-0 en els últims minuts, va acabar tancant el partit. Els benicarlandos finalitzaran la lliga regular el pròxim 22 d'abril en Lliria abans de disputar la fase d'ascens entre el 7 i el 21 de maig.

Pel Benicarló van jugar: Byron Richards (14), Luis Salvador (18), David Miakanda (16), Ernest Ngome (18), Sergio Laso (5); cinc inicial; Pau París, Pau Cues, Juanjo Monforte (4), Kelvin Osayamwen (1), Iker Soro, Quique Besalduch (4), Carlos Àvila. Resultats del Club: Sènior Autonòmic: CB Benicarló 80, Bàsquet Morvedre Sagunt

65 Sènior 2ª Zonal: Riba-roja 40, Hotel Los Delfines Peníscola-Benicarló 54 Junior Masculí Preferent: CB Benicarló 80, Bàsquet Morvedre Sagunt 69 Junior Femení 1ª Zonal: CB Benicarló 61, CB Onda 28 Cadet Masculí 1ª Zonal: CB Vinaròs 61, CB Benicarló 57 Infantil Femení Preferent: CB Benicarló 99, Jovens L'Eliana 27 Infantil Masculí Preferent: Bètera 42, CB Benicarló 64 Infantil Masculí 2ª Zonal: CB Benicarló Rojo 74, CB Benicarló Blanco 33 Aleví Masculí 1ª Zonal: Bètera 4, CB Benicarló 54 Patronat Castelló Cadet Masculí 50, Torreblanca 48 Infantil Mixt 12, Sogorb Juvenil 42 Aleví Femení 17, Salesianos Borriana Femení 53 Aleví Roig 32, NBF Castelló Cervantes 39 Aleví Negre 43, Grau Castelló 38

6a JORNADA Lliga PROMESAS BENICARLÓ

text i foto CNB

Diumenge 2 d'Abril, a la piscina municipal de Benicarló, es va disputar la 6a jornada de la lliga promeses de natació, amb la participació de 123 nedadors.

L'equip del CN Benicarló, dirigit per Lucia Vicente, el formaren 38 nedadors:

Adrian Jiménez, Yeray Ibáñez, Dino Buttice, Iker Bertomeu, Cristian Sorín, Gerard Labèrnia, Oscar Balaguer, David Balaguer, Blai Marzà, Joan Verge, Joan Ballester, Alejandro Rodríguez, Yusra Laalioui, Bianca Ralea, Maitane Lacalle, Paula Alcaraz, Daniela Valdearcos, Joana Bel, Ainhoa Baró, Alicia Harris, Elsa Martínez, Diego Pérez, Danel Atutxa, Dylan Villanueva, Héctor Castillo, Claudio Dragoste, Henar Àvila, Maria Verge, Noemí Verge, Alejandra Oroian, Laia García, Laura Beltrán, Sara Veà, Laura Verge, Sara Troncho, Eva Valdearcos, Paula Falcó i Clara Salvador.

El més destacat de l'actuació dels Benicarlandos fou: la doble victòria d'Henar Àvila, de l'any 2005, als 400 estils, amb

6.11.93 M i als 100 lliures, amb 1.13.62 M; el primer lloc del debutant amb el CNB, Danel Atutxa, als 400 estils de l'any 2003, amb 5.28.01 M i el triomf, als 100 lliures, de l'any 2004, de Sara Veà, amb 1.04.85 M.

Interessants resultats també, el segon lloc de Gerard Labèrnia, als 200 estils de l'any 2005; el tercer lloc de Joana Bel, als 200 estils, de l'any 2006 i la tercera posició de, l'esmentat abans, Danel Atutxa, als 100 lliures de l'any 2003.

